

EVANGÉLIUMI SZÖVETSÉG

A Magyar Evangéliumi
Szövetség Hírlevele

4. Évfolyam 2. szám
2007. december

Kedves Alianszos Testvéreink!

Örömmel bocsátjuk közre a 2008. évi Aliansz Imahét programját magyar nyelven is. Ez évben újra Hecker Frigyes testvérünk fordította le azt számunkra, melyért köszönetet mondunk. Az idei programban a kiegészítő magyarázatok közül nem a németországi változatot választottuk, hanem a svájci testvéreinkét. Ők most egy bolgár előkészítő közösség munkáját adják közre, így mi is. Személyes hangvételő bizonyágtételeik közel állnak hozzánk. Jónak látszana a következő évtől, ha mi magyarok dolgoznánk ki a saját, hozzánk legközelebb álló verziót, az adott igék alapján. Most néhány magyar imatémával egészítjük ki a programot, melyeket az Aliansz hálózatai ajánlanak a számunkra.

Nagyon gazdag program és munkás év áll

mögöttünk. Nemcsak az imaheti programban található hálózatokban folyt a munka a 2007. évben, hanem több nagy rendezvényen is résztvehettünk, ahol az evangélium bennünk levő reménységéről adhattunk számot. A 2007-es Aliansz Imahét több új helyszínt, gyülekezetet, testvért kapcsolt be közösségünkbe. Hálásak vagyunk érte.

Augusztus 22-26-a között kb. ezer lelket érintően tartottuk meg az első Balaton NET nevű Aliansz konferenciánkat Balatonszemesen, ahol Dr. Luis Palau evangelista volt a vendégünk.

Szeptemberben részt vállaltunk széles összefogásban a budapesti Városmisszió rendezvényében, egy külön Aliansz helyszínnel a Vörösmarty téren.

A SYMA csarnokban kb. 500 résztvevővel szeptember 29-én imanapot tartottunk az Aliansz szervezésében Magyarország ébredéséért.

Kérünk imádkozzatok velünk tovább. A 2008-as Aliansz imahéten gondolatok népünk lelki ébredésére és megújulására. 2008 február 8-14-e között Házasság Hetét hívunk ünnepelni minden keresztyén gyülekezetet Magyarországon. Kérjük figyeljétek az egyházi és a világi sajtót eme Aliansz kezdeményezés részleteivel kapcsolatban.

2008. augusztus 17 – 24. között újra szeretnénk Balaton-Net konferenciát rendezni, amire már most szeretettel hívunk mindannyiótokat.

Szuhánszky T. Gábor
főtitkár

„Éld át, mert Ő él!”

**Aliansz Imahét
2008. január 06-13.**

Vasárnap január 6. Benne elrejtve - mert Ő él

Ahogy engem szeretett az Atya, úgy szeretlek én is titeket; maradjatok meg az én szeretetemben. Ján 15,9 (+10,+16)

Lekció: Ef. 1,3-14

Egyszer különös élményben volt részem: egy előadói est után az éjszakát spontán vendéglátóimnál kellett töltenem a hirtelen jött erős havazás miatt. Kipróbálhattam az addig ismeretlen whirlpool-jukat (pezsgőfürdő). Leírhatatlan élmény volt. Valahogy így képzelem el, amikor Dávid azt mondja az Úrról, hogy minden oldalról körülveszi (Zsolt 139). Mintha az Isten szeretete simogatná körül egész lényét.

Amikor Isten azt mondta: „Maradjatok meg az én szeretetemben!” akkor olyan valamire kell gondolnunk, ami egész lényünknek jót tesz. Az élő víz megpihentet. Néha mégis szívesebben

hallanánk a felszólítást: „Küzdjetek!” „Fussatok!” „Szaggassátok ki a fákat!” És ahogy a tanítványok Gecsemáné kertjében nem voltak képesek az egyszerű szót megfogadni, „Maradjatok velem!”, úgy mi sem.

Néha úgy viselkedem, mintha az Isten felszólított volna, hogy pusztá kézzel kapaszkodjak fel a Matterhorn-ra, közben felmondva visszafelé a 119. zsoltárt. Túlságosan eluralkodott rajtunk a teljesítménykényszer s nehezen tudjuk elfogadni, hogy a szeretet az Úr teljesítménye, és tőlem csak ezt a „benne maradást” várja el.

Isten kiválasztott. Mielőtt még megszülettem volna, Isten elhatározta, hogy szeretni fog engem Istennek ez az utánunk vágyakozó első lépése az, ami újra és újra megindítja a szívemet és ámulatba ejt.

Imádkozzunk:

- Megvalljuk, hogy ezt a biztatást: „Maradjatok meg az én szeretetemben!” sokszor úgy értjük: Mutassatok fel valamit, hogy kiérdemeljétek az Ő szeretetét. Urunk bocsáss meg nekünk!

- Hálát adunk Urunk, szeretetened hatalmas áradó, kiapadhatatlan forrásáért, amely mindig körülvesz bennünket.

- Könyörgünk a lelki megújulásért: személyesen, gyülekezeteinkben, egyházainkban.

- Imádkozzunk a lelkészekért, lelkipásztorokért, hogy az Úr oltalmának biztonsága vegye őket körül.

Az Ima hálózat imakérése:

Mi, Krisztus megváltott népe, éljünk Urunkkal olyan szoros közösségben, hogy így - miközben felkészülve várjuk Jézus Krisztus második visszajövetelét- betölthessük Istentől rendelt küldetésünket.

Hétfő, január 7.**Biztonságban a viharban – mert Ő él!**

Ekkor nagy szélvihar támadt... Jézus pedig a hajó hátsó részében volt és a vánkoson aludt. A tanítványok felébresztették és így szóltak hozzá: „Nem törődsz azzal, hogy elveszünk?” Márk 4,37-39.
Lekció: Zsolt 4.

Elámultam rajta, hogy Jézus is olyan morcos-e, ha legédesebb álmából felébresztik, mint én? Velem ellentétben mindenestre azonnal teljes mértékben jelen van anélkül, hogy előbb odanyújtának a csésze kávé vagy időt hagynának neki ahhoz, hogy igazából magához térjen. Milyen jó ezt látni!

A tanítványokra tekintve különös, hogy ilyen ijesztő félelem vesz erőt rajtuk, - pedig Jézus ott van közöttük. Ez a csodatévő barát és segítő, akinek hatalmát már olyan sokszor megtapasztalták – ott volt alig néhány méterre tőlük.

Éppen ez teszi ezeket a tanítványokat számomra olyan emberivé. Nagyon hétköznapi illata van az egész jelenetnek.

Az Úr megígéri, hogy mindig velünk lesz (Mt 28,20), mégis olyan könnyen belebonyolódunk valamilyen krízishelyzetbe és ijedten evezgetünk az önsajnálattal borzalmas hullámain. Csak azért, mert nem alakul minden saját elképzeléseink szerint. Pedig ugyanaz az Isten, aki kettéválasztotta a tengert, akinek egy szavára előállott a világmindenség, aki lecsendesítette a vihart, betegeket gyógyított és megállította a napot pályáján, mindig velünk van.

Lehetséges, hogy nem tudatosodik bennünk, hogy ki az az Isten, akivel útnak indultunk? Ki az, aki elkísér bennünket és a legbőszebb emberközi viharokat és érzelmi tornádókat is le tudja csillapítani? Teljesen mindegy, hogy ezek a problémák munkahelyünkkel, egészségünkkel, családjainkkal vagy egyéb dolgokkal kapcsolatosak: „Ha Isten velünk, ki (vagy mi) lehet ellenünk?” (Róm 8,31)

Imádkozzunk:

- *Megvalljuk, hogy szorongattatásokban hajlamosak vagyunk a panaszkodásra. Bízni akarunk, Urunk!*

- *Hálát adunk Urunk, jelenlétedért, amelynek soha nincs vége!*

- *Könyörgünk mindazokért, akik éppen viharok közé kerültek: Te adj nekik vigasztalást, erőt, kitartásban való készséget, Urunk!*

- *Imádkozzunk a betegekért, hogy Veled, Urunk találkozzanak és gyógyulásra találjanak.*

Az Páratlan hálózat (egyedülállók) imatémái:

1. Az "Épülhetsz a válás által" c. könyv használata, a „Váló háló” anyag fordítása

2. A "még nem házasság" páratlan szolgálat megerősödése

Kedd január 8.**Készek a cselekvésre – mert Ő él!**

Ezt parancsolta nekünk az Úr: „, Pogányok világosságává teszek, hogy üdvösségül légy a föld végső határáig.” Csel. 13,47-49.
Lekció: Ézs. 42,19.

A világosság már nemcsak a zsidók számára fénylik. Valóban mindenkié. Ez az újszerűen hihetetlen ebben a páli kijelentésben, ahogyan ő Jézusról beszélt Antióchiában.

Sajnos, hiányoznak ma közülünk ezek a Pál-ok, akik ezeket az örökké érvényes igazságokat bátran eljuttatnák a társadalom minden szegmensébe. Ha az igazság és igazságosság valamilyen kihalástól veszélyeztetette állatfaj lenne, nagyon hamar találnak társakat, akikkel egyértelemben és tiszta szándékkal meghirdetnénk veszélyeztetett voltunkat az egész világban.

Néha az a benyomásom, mintha, mi keresztyének az igazság utáni szomjúság sivatagában ott üldögélnénk a frissen

lüktető forrás körül és nem érzékeljük, hogy gyülekezeti oázisunk körül mi zajlik.

Ott kívül pedig ezerszám vágyakoznak az emberek a víz után.

Emberek szomjan halnak, mi pedig egyre mélyreszántóbb elméleteket gyártunk a víz fontosságáról. Beszélünk, ahelyett, hogy segítenénk, és háborítatlan önzéssel kezeljük ezt a nekünk ajándékozott igazságot.

Hogyan terjedhetne ki Isten Igéje környezetünkben, ha nem vagyunk készek arra, hogy az embereket beleszeressük a mennyországba és beszéljünk nekik Isten bűnbocsájtó akarataról? Hogyan örvendezhetnének a pogányok és magasztalhatnák a világmindenség Urát, ha nincs senki, aki sokféle és buzgó lelki aktivitása közepette egyszer időt is szánna arra, hogy az embereknek Isten életteremtő igazságáról beszéljen? Hol vannak a mi időnk Pál-jai?

Imádkozzunk:

- Megvalljuk, hogy az elmélet sokszor közelebb áll hozzánk, mint annak valóra váltása. Uram, cselekedni akarunk!

- Hálát adunk Urunk, a Te szabadító igazságodért!

- Könyörgünk, adj bátorságot, hogy életteremtő szavaidat elvigyük felebarátainkhoz!

- Imádkozunk a misszionáriusokért és missziói munkásokért. Ajándékozd meg őket Urunk olyan szavakkal és cselekedetekkel, amelyek elvezetik az embereket az örök életre.

A Külmissziós hálózat és a Sáfárság munkacsoport:

Életünk fő célja a nagy parancsolat betöltése legyen. Gyülekezeteink vegyék komolyan, hogy mindenünk az Úré. Küldjenek missziómunkásokat az Aratásba és támogassák őket mindenben.

Szerda január 9.**Elhívatra a Krisztus követésére – mert Ő él!**

Jézus ezt mondta tanítványainak: „Ha valaki én utánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye fel a keresztyét és kövessen engem.” Mt. 16,24-26.

Lekció: Mt 19,16-26

A közelmúltban átfutottam korábbi osztálytársaim weboldalát és összehasonlítottam jelenlegi foglalkozásainkat ifjúkori álmodozásainkkal.

Sokan a gyors – és lehetőleg tetemes – pénzszerzési lehetőségekről álmodoztak. Karrier és elismertség volt vágyaik horizontján. Valószínűleg nem sok minden változott azóta - legalább is ami az álmokat illeti. Az én motivációim sem mindig szabadok a hasonló gondolatoktól. Jézus pedig világosan beszél. Aligha lehet ennél egyértelműbb tisztsággal megfogalmazni, hogy melyek azok a prioritások, amelyek örökérvényűek, és melyek súlytalanok. Túl gyakran fordul elő velem, hogy valamilyen

másodrendű dologba belezavarodok, és azután – különösen, ha úgy érzem hogy igazságtalanság történt velem szemben – makacsul ragaszkodom saját gondolatmenetemhez.

Jézusban pedig megtaláljuk a választ arra nézve, amiben valóban hiányunk van, és amit keresnünk érdemes. Mi akadályozhat meg abban, hogy bizalommal karjaiba vessük magunkat? Arra hívtunk el, hogy felvegyük keresztünket és feltétel nélkül kövessük Jézust. Közben nincs szó a lehetőleg fájdalom nélküli és gyűródésmentes hétköznapiokról. Szívesen elmellőzzük a Bibliában azokat a részeket, amelyek emberek szenvedéseiről, gyógyulatlan betegeikről szólnak, - azaz: emberekről, akik hordozták keresztjüket. Nem volna – e itt az ideje annak, hogy megbéküljünk a Mindenhatóval, átrendezzük szívünk mélyén a fontossági sorrendet és teljes szívünkkel Jézushoz ragaszkodjunk?

Imádkozzunk:

- Megvalljuk, hogy a Krisztus követésről alkotott képünk nem mindig a Te akaratod szerint való. Adj nekünk igazi belátást, Urunk!

- Hálát adunk dicsőségben való részesedésünk ígéretéért!-

- Könyörgünk, adj erőt, hogy személyes keresztünket örömmel hordozhassuk.-

- Imádkozunk az üldözöttekért, azokért akik háborúságot szenvednek, mert Benned hisznek és Hozzád ragaszkodnak Urunk!

A Roma hálózat imakérései:

1. Felismerni a cigányság felett lévő szellemi hatalmasságokat, s Krisztus győzelmét érvényesíteni felettük.
2. Bővizű források felfakadásáért (szolgálati ajándékok, anyagi javak)

Csütörtök, január 10.**Gyermeki nyitottsággal – mert Ő él!**

Bizony mondom nektek: aki nem úgy fogadja az Isten Országát, mint egy kisgyerek, semmiképpen nem megy be abba. Márk 10,13-16.

Lekció: Ef. 5,21-6,4.

A történetben rejlő feszültséget csak akkor értjük meg igazán, ha felismerjük, hogy Jézus úton van keresztáldozata felé. Ő egyedül tudta ezt. A gyerekeknél most van az az idő, amikor csodálkozó szemeikkel felfedezik a világot, Ő maga már lélekben búcsúzik barátaitól és attól a sok szép órától, amit velük töltött. Mindnyájan ott vagyunk valahol a két végpont között, amit a gyermekek vagy Jézus helyzete fejez ki.

Gyermekkoromban rettentően örültem arra a gondolatra, hogy majd felnőtt leszek. Nagy buzgóságomban aztán valahol elment észrevétlenül ez a pont. És hirtelen arra eszméltem, hogy felnőtt vagyok. Az ár, amit fizettem, az volt, hogy sok gyermeki

tulajdonságomat elveszítettem.

Éppen nemrégiben tudatosodott bennem, hogy már nem tudok könnyen olyan mély barátságokat kialakítani magam körül, mint korábban, mert sokkal többet fontolgatom a dolgot magamban, sokkal több negatívumot fedezek fel, amelyek korábban fel sem tűntek előttem. Vagy jelentéktelennek ítéltém őket. Valószínűleg nehezkesebb is lettem.

És akkor Jézus bejön hozzám a nyitott ajtón és azt mondja, hogy újra gyermeki lehetek –és ennek semmi köze a gyerekekességhez! – mert ilyeneké a mennyek országa. Ez pedig gyermeki bizalmat feltételez, gyermeki ámulni-tudást és gyermeki várakozást a szülőkkel szemben, hogy ők gondomat viselik, nem vagyok elfelejtve. Vagy már túlságosan felnőtté váltunk?

Imádkozzunk:

- *Megvalljuk, hogy többnyire nem a gyermeki bizalom vezet bennünket, hanem a saját tenniakarásunk.*

- *Hálát adunk Urunk, hogy úgy szeretsz bennünket, mint egy apa a gyermekét. És, hogy a mi gyermekeinket is szereted.*

- *Könyörgünk, őrizd meg és gyógyítsd meg azoknak a gyerekeknek a szívét, akik nehéz körülmények között nőnek fel.*

- *Imádkozzunk a szülőkért és nevelőkért, Te adj nekik bátorságot és bölcsességet, hogy gyermekeiket az igazság útján vezethessék.*

A Női hálózat imakérései:

1. *Legyen a hívő nőknek napi, személyes kapcsolata - az Ige és imádság által - a Megváltó Jézussal.*

2. *Alakuljanak evangélizációs célú női körök, lehetőleg házaknál. Aki szeretne ilyen missziót elkezdeni, de előtte szüksége lenne egy kis eligazításra, néhány tanácsra, az jelentkezhet egy hétvégi találkozóra.*

Péntek, január 11.**Gondoskodik szükségleteimről – mert Ő él!**

Minden gondotokat Őreá vessétek, mert Néki gondja van reátok. 1Péter 5,7 (+10)

Lekció: Csel. 6,1-8.

Tanári munkám során gyakran előfordult, hogy egy-egy csüggesztő nap után meglátogattam a közeli bevásárlóközpontot, hogy egy-két DVD-lemezzel kisegítsem magamat ebből az érzelmi mélységből. Közben észrevettem, hogy ez egy eléggé elterjedt módszer: belső hiányérzetünket valamilyen vásárlási kényszer hatása alatt igyekszünk kiegyenlíteni. Megvigasztaljuk magunkat valamilyen tortaszelettel, egy színes kendővel, apró technikai újdonságokkal, avagy egy kiárusítási kínálat adta lehetőséggel. Hetente kapok email vagy sms üzeneteket olyanoktól, akik súlyos pénzügyi nehézségekbe jutottak, mert hagyták, hogy a reklámok mondják meg nekik, hogy mire van szükségük. Vásároltak, és az adósság-csapda megfogta őket.

Életünk egyik

központi témája, hogy életünket a megfelelő nézőpontból vegyük szemügyre: Úton vagyunk az örökkévaló Isten felé! Olyan találkozás lesz ez, amelynek dicsősége letöröl a szemünkről minden könnyet, megszünteti fájdalmainkat és betölti legmélyebb vágyainkat. Ez nem jelenti, hogy feleslegesek lennének azok, akik jelenvaló életünkben gondoskodnak rólunk: az orvosok és az ételmisszer üzletek, a technikai felszerelések kínálatai, stb. De ne engedjük, hogy elrabolják tőlünk az egyetlen igaz Gondoskodót, aki ismeri legkisebb szükségleteinket is, mert az Ő alkotása vagyunk minden idegszálunkkal.

És ha életünk alakulása egyszer megint nagyon a földre nyom bennünket, akkor Ő maga akar bennünket felkészíteni, megerősíteni, megszilárdítani és megalapozni. Miért ne fordulhatnánk mindjárt Őhozzá minden gondunkkal?

Imádkozzunk:

- *Megvalljuk, hogy szükségleteink sokszor teherként nehezedenek ránk. Szabadok szeretnénk lenni, Urunk!*

- *Hálát adunk gondoskodásodért, hogy vezetni akarsz bennünket és betöltöd szükségünket!*

- *Könyörgünk, hogy légy közel a szükségben lévőkhöz és adj szemeket, hogy észrevegyük őket.*

- *Imádkozunk választott népedért, Izráel népéért. Töltsd be szükségleteiket és hívd őket követésedbe!*

Az Ima hálózat imakérése:

Magyar népünk közvélemény-formálói és döntéshozói között lepleződjének le azok a szándékok, és némuljanak el azok a hangok, amik alantass célokat szolgálnak. Ezzel párhuzamosan erősödjön meg minden olyan közös akarat és megnyilvánulás, ami népünk javát, erkölcsi megtisztulását, lelki felemelkedését, az igazság és kegyelem jegyében való egységét munkálja.

Szombat, január 12. Kiküldve a szolgálatra – mert Ő él!

Ti vagytok a föld sója. Ha pedig a só megízetlenül, mivel lehetne ízét visszaadni, .. Ti vagytok a világ világossága... Úgy ragyogjon a ti világosságotok az emberek előtt. Mt 5, 13-16.

Lekcio: Mt, 9,3-10,1

Jó dolog, ha dinamikus gyülekezeteket szeretnénk felépíteni. Nem jó azonban, ha sokan a hívők közül annyira el vannak ezzel foglaltva, hogy a társadalomban nem is lehet őket észrevenni. „Sótornyokat” építünk fel és „világosság-látképeket” szervezünk. Könnyen meglehet, hogy ez a tömény sóadag lassan halálosan hat az emberekre, a bántóan erős fény pedig kellemetlenné válik és bántja a szemeket.

Isten szándéka, hogy a lámpatartók ott legyenek az emberi társadalom „sűrűjében” és megmutassák az élethez vezető utat az igazság világosságával. Hogy

sóként ott legyünk az emberek hasznára, ahol a társadalom megromlott és ízetlenné vált.

Csodálatos feladatunk van: hogy társadalmunkat újra áthassa az Istentől jövő, lüktető élet. Eközben azt kell szem előtt tartanunk, hogy mik az emberek igazi szükségletei.

Elsősorban nem valamilyen bombasztikus istentiszteleti rendezvényre kellene gondolni, vagy könnyekre fakasztó prédikációra. A szomszédban gyermekeit egyedül nevelő édesanya talán nagyon boldog lenne, ha egy héten egyszer vigyáznál a gyerekére. A nagymama a fölötted lévő emeleten még meg is ajándékozna valamivel, ha időnként bevásárolnál neki. És a két diák a szemben lévő albérletben ugrálna örömeiben, ha a héten egyszer valami rendes ételhez jutnának. Légy só, légy kezdeményező – ízesítsd meg az életet magad körül!

Imádkozzunk:

- Megvalljuk, hogy sokszor olyanok vagyunk, mint az ízetlenné vált só. Urunk, Te vagy számunkra az élet ereje!

- Hálát adunk Urunk, hogy ránk bíztad a világ ízesítését.

- Könyörgünk a különböző egyházak és gyülekezetek közötti egységért. Kérünk, hogy a Te világosságod elérjen a legsötétebb sarokba és az utolsó szögletbe is.

- Imádkozunk mindazokért, akik hivatali pozíciókat töltenek be. Add, hogy felismerjék és megcselekedjék a Te akaratodat.

A Hitvédelmi hálózat imakérései:

Az egyháznak két feladatra kellene ráébrednie:

1. a hívők felkészítése a szolgálatra
2. a más vallásúakat is elérni az evangéliummal.

Vasárnap, január 13.**Reményteljesen –mert Ő él!**

Menjetek el, tegyetek tanítványokká minden népet! Mt. 28,18-20.
Lekció: Mt. 25,1-3.

Ami erőt ad az előrehaladásra, az a reménység. Nem a megkeseredés, mert társadalmunk egyre inkább eltávolodik Istentől, hanem a reménység, mert az utolsó szót nem az emberek, nem valami gonosz hatalmasságok fogják kimondani, hanem Jézus egyedül: Néki adatott minden hatalom mennyen és földön. Ez nem csak a népekre és a világ sorsára vonatkozik, hanem ugyanolyan fontos minden ember jövője szempontjából.

Mi keresztyének arra hívtunk el, hogy környezetünkben Isten követői legyünk. Ha itt-ott azt láthatom, hogy az emberek Atyjukként tisztelik és fogadják el őt, akkor a szívem mindig kicsit gyorsabban ver. Hisz mindenki szeretné, hogy az emberek megtapasztalják Isten szeretetét és bocsánatát, de kevesen

vannak akik ennek szolgálására oda is szánják magukat. Hogyan ismerhetnék meg szomszédaink Megváltójukat, ha nem vagyunk készek arra, hogy ezt a missziói küldetést szívünk szerint elfogadjuk? A mennyországban sok hely van – foglaljuk hát el a magunk szolgálati helyét, hogy odaát kicsit szorosabban legyünk.

Egyik barátom egy láthatóan fontos kérdés miatt okvetlenül találkozni akart velem, de sokféle gyülekezeti elfoglaltságom miatt nem tudtam időt találni ehhez a beszélgetéshez. Hetek múltán, miután újra és újra rámteléfonált, ott ültünk végül is a lakószobánkban és ő mindjárt a téma közepébe vágott: „Jézussal akarok élni. Mit kell tennem?” Sírni tudtam volna – önmagam miatt.

Adj időt felebarátodnak – és ezzel annak is lehetőségét, hogy megismerje Jézust benned.

Imádkozzunk:

- *Megvalljuk, hogy sokszor szívesebben vagyunk magunk között, minthogy kimennénk küldetésünk szerint. Urunk, engedelmeskedni akarunk!*

- *Hálát adunk Urunk, hogy Te vagy a mi reménységünk és az egész világ reménysége is.*

- *Könyörgünk: adj örömet, hogy továbbadjuk ezt a csodálatos üzenetet.*

- *Imádkozunk a hívő, keresztyén népért országunkban. Őrizz meg bennünket Urunk, nehogy a magunk dolgai miatt elveszítsük a Te látásodat, ahogyan ez a világ szemeid előtt van..*

Az Ifjúsági hálózat imatémái:

1. *A fiatalok tudjanak szembe menni az árral és vállalják fel a szent élet örömeit és terheit - szemben az erkölcstelenséggel, okkultizmussal és káros élvezeti cikkekkkel.*
2. *A gyülekezetek ifjúsági csoportjai legyenek befogadóak és növekedjenek a megtérő fiatalokkal.*

Jó nekünk itt lenni

Balaton-NET, Misszió Expo és az Aliansz Hálózatok Találkozója Balatonszemes, 2007. augusztus 22-26.

Volt egy nap, majd kétezer éve, amikor három ember még itt a földön, egyedülálló módon tapasztalhatta meg Isten Országának dicsőségét. A Lk 9, 28 – 37 szerint Péter, Jakab és János beletekinthettek az örökkévalóságba. Megadatott nekik, hogy - átlépve a tér és az idő korlátait – saját szemeikkel lássák a megdicsőült Jézust, Mózesrel és Illéssel együtt. Péter mondta ezt akkor: „Mester, jó nekünk itt lennünk!” és rögtön elő is állt egy, szó szerint építő javaslattal: „Építsünk három hajlékot (sátrat), Neked egyet, Mózesnek egyet, Illésnek egyet”, de, ahogy az ige is megjegyzi „nem tudta, mit beszél”. Aztán megszólalt a felhőből a hang: „Ő az Én szerelmes Fiam, Őt hallgassátok!”

A nyár végén egy evangéliumi találkozón vehettünk részt, ahol Jézus Krisztus személye, Isten Igéje volt a középpontban. Tőle jövő ajándékként és feladatként vettük, hogy Evangéliumi Szövetségünk támogatásával és aktív részvételével, Varga György testvérünk hozzáértő és

gondos vezetése alatt kerüljön sor az alkalom tervezésére, szervezésére, lebonyolítására. A négy nap alatt a helyi iskola tornatermében bibliai tanításokat hallhattunk; reggelente Szeverényi Jánostól, Sípos Ete Álmostól, Heizer Tamástól, Lovas Andrástól, esténként pedig a konferencia fő előadójától, Luis Palau-tól. Késő délelőtt szemináriumokat tartottunk, melyeket Alianszunk különféle szolgálati ágakban működő hálózatai koordináltak.

A szinte egész nap nyitva tartó Misszió Expón mintegy negyven társaság várta a szolgálat iránt érdeklődőket. Ez a hely igazi közösségi térnek bizonyult, tartalmas beszélgetések alakultak itt ki a testvérek között. A Balaton-NET nagyszerű gyermek és ifjúsági alkalmai, továbbá a Balatonpart, ahol délutánonként a szabadidőt el lehetett tölteni, a családi nyaralásokat és a gyülekezeti táborok megtartását egyaránt lehetővé tették. Csodálatos volt átélni az Úrral és az egymással való közösséget. Megint azt vettük észre, hogy szinte repül az idő, amikor

Isten népe találkozik. Olyan volt, mintha a mennyei létből érezhetünk volna meg, élhetünk volna át valamit.

Egy ilyen élmény után érezhetjük át igazán, milyen nehéz is lehetett Péteréknek a tapasztalt dicsőségtől elszakadni, leszállni a hegyről, és visszatérni a szolgálatba.

Jó dolog szeretetben és egységben élő hívő közegben tartózkodni, de nem maradhatunk mindig ott. Még nem. Ez a mennyei állapot ma még nem a mienk, csak kóstolót kaphatunk abból, és biztatást nyerhetünk arra, amiben majd részünk lesz.

Ebben az értelemben tehát nem hajlékot kell építenünk „bebetonozva magunkat” a dicsőséges állapotba, hanem mindannyiunknak a saját helyén kell szolgálni, ellátni a feladatát. Azonban szükséges és jó, időről-időre találkozunk, erősödnünk az Úrban, bizonyágainkkal építenünk egymást, hogy növekedjünk hitünkben, elhívásunkban.

Horváth István

Városmisszió

Különleges alkalom kínálkozott szeptember 15-22-e között az evangélium hirdetésére.

A Római Katolikus Egyház, missziós küldetésének megfelelően (Mt.28,18-20), az evangéliumot mindenki számára meghirdette. Ezt nemcsak megfáradt, elidegenedett tagjai felé tette, hanem felkínálta azt az utca emberének is. Nemcsak hívott; Gyertek ide!- hanem elindult megkeresni - a jó pásztor példája szerint - az elveszetteket.

Hét sátorban, sok információs ponton és közel 150 plébánián zajlottak az események. Több protestáns gyülekezet is csatlakozott a missziós hét programjaihoz pl. a szeptember 15-én meghirdetett „nyitott templomok éjszakája” rendezvény keretében. Fiatalok énekekkel, igehirdetésekkel, közös imával és sok kreativitással folytatatták az evangélizációt. Az Evangéliumi Szövetség, Aliansz felkérést kapott, hogy nyolcadik helyszínen, a Vörösmarty téren szervezzen egész hetes utcai evangélizációt. A lehetőséget megragadva protestáns közösségeket, missziókat, személyeket kértünk fel közös szolgálatra. Így egy széles összefogás alakult ki református, evangélikus, baptista, metodista, pünkösdi, adventista, üdvhadsereges és

még jó néhány neoprotestáns közösség és missziós szervezet részvételével.

Kórusok, zenekarok, gyermek és ifjúsági programok, pantomim, bábelőadás, irodalom osztás, lelkigondozói beszélgetés felajánlása mind-mind szerepelt a programban. Igyekezetünk az volt, hogy a 45 perces blokkokban újra és újra hangozzék el az evangélium világos meghirdetése, felajánlása.

„Nem nagyon fordult elő hasonló próbálkozás e legidősebb keresztyén egyház újabbkori történetében. Szinte a szabadegyházi és az evangéliumi gyülekezetek eszköztárából megszokott módszereket ismerhettünk fel az egész városra kiterjedő missziós programok kialakításában.” – írja Mészáros Kálmán a Békehírnök 2007. november 11-i számában.

A rendezvény megítélése azonban nem volt minden oldalról ennyire egyértelműen pozitív protestáns testvéreink részéről.

A nehézség oka, hogy éppen a Városmisszió előtti időszakban jelent meg újra egy, a római pápa által kiadott állásfoglalás, mi szerint a „protestáns felekezetek nem tekinthetők teljes értékű egyházaknak, legfeljebb egyházi jellegű közösségeknek”. A biblikus alapon nehezen értelmezhető

állásfoglalásnak valóban rossz időzítése volt. – Hitünk szerint Krisztus teste látható módon ott van, ahol a keresztyének közösségben vannak Ővele és egymással. Ennek az egységnek pedig missziós, evangélizációs kisugárzása van.

Hisszük, hogy az Aliansz közössége nem azért kapott felkérést a misszióra, mert valamiféle gesztust szerettek volna gyakorolni római katolikus barátaink a protestánsok felé ezzel, hanem a fent említett közösségre törekvés késztette hívő keresztyén testvéreinket erre a lépésre.

Mindenkinek, aki részt vett az előkészítésben, anyagi terhek hordozásában, a lebonyolításban mint szervező és mint szolgálattevő, szeretnénk köszönetet mondani. Isten áldjon meg mindenkit szolgálatáért, hisszük nem volt hiábavaló a munkánk.

A legnagyobb áldás és a már most látható gyümölcs mindannyiunk számára a közös szolgálat öröme. Együtt munkálkodva, egymás kezét megerősítve a szolgálatban, az Úrban, átélhetjük egymás szeretetét. Remélhetőleg ezt sokan az utcán járók közül is észrevették. Vágyunk, hogy egyszer szolgálatunkról az a hír járja majd: „Nézzétek! A keresztyének, hogy szeretik egymást!”

Szuhánszky T. Gábor, főtítkárs

EVANGÉLIUMI SZÖVETSÉG
A Magyar Evangéliumi Szövetség
(Aliansz)
időszakosan megjelenő hírlevele

Az Aliansz elnöke: D. Szabó Dániel

Felelős kiadó: Szuhánszky Gábor
az Aliansz főtítkára

Szerkesztette: Horváth István
az Aliansz titkára

Kérdéseit, hozzászólásait, és a tagsággal
kapcsolatos érdeklődését az Aliansz
irodájának elérhetőségein várjuk:
1091 Budapest, Kálvin tér 7. II. Emelet
telefon: 06/1/217-37-75
Fax: 06/1/217-37-75
e-mail: aliansz@enternet.hu

az Aliansz munkáját támogatni az
OTP: 11706016-20464132 sz.
számláján lehet,
kérésre csekket küldünk

„Íme, mily jó és
gyönyörűséges, amikor
együtt lakoznak az
Atyafiak!”

„Csak oda küld áldást az Úr
és életet örökké!” 133. zsoltár

A fenti zsoltár
tanúsága szerint a testvéri
egység az, amit megáld az
Úr.

Nagy kérdés számunkra,
hogyan mi, keresztények és
keresztények, a nagyobb
történelmi utat bejárt és az
újabbban született közösségek,
különböző kegyességi irányok
és teológiai megközelítések
képviselői, tudunk-e úgy
tekinteni egymásra, mint akik
valójában egymás számára
vagyunk; mint testvérekre
Krisztusban. Jézus a
Gecsemánéban így
imádkozott:

Dicsőítő és Közbenjáró Imanap Magyarorszáért

Budapest, 2007. szeptember 29.

„De nem csak ő érettük
könyörgök, hanem azokért is,
a kik az ő beszédükre hisznek
majd én bennem; hogy
mindnyájan egyek legyenek;
amint te én bennem, Atyám,
és én tebenned, hogy ők is
egyek legyenek mibennünk:
hogy elhiggye a világ, hogy
te küldtél engem. És én azt a
dicsőséget, a melyet nékem
adtál, önékik adtam, hogy
egyek legyenek, amiképpen
mi egy vagyunk: Én ő
bennük, és te én bennem:
hogy tökéletesen eggyé
legyenek, és hogy
megismerje a világ, hogy te
küldtél engem, és szeretted
őket, a miként engem
szeretted.” Jn 17, 20 - 23
Testvérek vagyunk, és a
felelősségünk nem csak
egymás felé, hanem az egész
világ felé óriási: úgy ismeri
fel a világ Krisztust és
fogadja el Őt és az Ő
szeretetét, hogy látja azt,
mennyire szeretjük egymást!
Ez az igazi krisztusi
bizonyosság.

Ezekkel a
gondolatokkal és ebben a
lelkülettel gyűltünk össze egy
imanapra szeptember végén a
SYMA
rendezvénycsarnokban. Egy
felajánlás nyomán kezdődött
el az alkalom szervezése.
Augusztus 30-án, az
Evangéliumi Szövetség
koordinálásában kezdte meg

a munkát az a felekezeti közti
csoport, melynek tagjai
felvállalták az imanap
szervezését. Már az első
alkalommal világosan
kirajzolódott az imanap
alap gondolata; hogy közösen
álljunk Isten elé
Országunkért, népünkért,
bocsánatot kérve bűneinkért
és kérjük Isten szabadítását.
Az imanap vezérigéje a II
Krón 7, 14 lett: ”Ha
megalázza magát népem,
amelyet az én nevemről
neveznek,
ha imádkoznak, keresik az én
orcámat, és megtérnek
gonosz utaikról,
én is meghallgatom a
mennyei, megbocsátom
vétküket,
és meggyógyítom
országukat.”

Az alkalom
megjelenésében sokszínű,
lelkületében, irányvonalában
egységes volt. Az imádság
összehozott bennünket
Krisztushívőket. Talán még
nem volt olyan nyilvános
imaalkalom, ahol Isten
magyarországi egyházának
képviselői ilyen széles
spektrumban jelen voltak,
vagy legalább kifejezték
együttérzésüket.
Isten jelenlétében voltunk
együtt, tőle várjuk a
folytatást.

Horváth István